

— Ами защо тя не направи като майката на алеманския цар... — каза старата госпожа Евпраксия, която учеше царицата на златотъкане.

Всички жени престанаха да работят и впериха очи в нея.

— Какво е направила царицата Констанца? — попита една от съпругите на пленените гръцки боляри, кира Теофана.

— Аз бях тогава още съвсем млада, ала помня като разправяха...

— каза госпожа Евпраксия, като опъваше между пръстите си златната жичка. — На четиринаседгодишна възраст, след като няма, близо десет години деца, изведнъж алеменската императрица роди момче. Всичко народи, от Северно море, до Сицилия го приветствуваха като божи дар. Гибелините го обсипаха със славни звания, наричаха го бъдещ господар на изтока и запада, господар на света и много подобни. Пък и наистина, днес Фридрих Втори е един от най-мощните господари на света. Гвелфите пък, нали са изконни врагове на гибелините, разпръснаха мълвата, че детето е бъдещия Антихрист, защото императрица Констанца била заченала от змей. Други пък казваха, че някакъв нормански благородник бил баща му, а не Хенрих Четвърти, а някои дори разправяха, че Фридрих бил подставено дете... Тогава императрицата заповядала да разтворят една шатра посред пазаря, пред сборната църква, и там седнала открито, пред всички, да кърми детето си... И злите езици млъкнали.

Жените избухнаха в шумен глъч.

— Тъй, тъй да направи и Тиховица... Като видят пълните с мляко бозки на кърмачката, нека пак разправят...

На прага застана великият логотет. Лицето му бе строго и замислено.

Наместницата веднага стана, остави работата си и го последва в престолната, където набързо свика синклит на великите боляри и висши клир.

Бе пристигнало ново писмо от папата.

Когато Анна разчупи сигилите и хвърли пръв поглед върз пергаментта, изведнъж лицето ѝ стана жълто като восък, тя склопи очи и падна